

پرسش ۱۵: چگونه با دلایل عقلی و نقلی ثابت می‌کنید که شما سفیر پنجم هستید

السؤال / ۱۵ : أَنْتُمُ الشِّيَعَةَ تَقُولُونَ: بِأَنَّ السَّفَرَاءَ أَرْبَعَةٌ وَانْقَطَعَتْ بَعْدَهَا السَّفَارَةُ، فَكِيفَ تَثْبِتُ بِالدَّلِيلِ النَّقْلِيِّ وَالْعُقْلِيِّ مِنْ (الْقُرْآنُ، وَالْتُّورَاةُ، وَالْإِنْجِيلُ) بِأَنَّكَ سَفِيرٌ رَقْمٌ (۵) ؟

امرأة مسيحية - reta jorj - ۲۵ / ربیع الأول / ۱۴۲۶ هـ . ق

شما شیعیان معتقدید که سفرای امام زمان چهار نفر هستند و بعد از آن، سفارت قطع شده است. چطور با دلیل عقلی و نقلی از قرآن، تورات و انجیل ثابت می‌کنید که شما سفیر پنجم هستید؟!

زن مسیحی - Reta Jorj - ۲۵ ربیع الأول ۱۴۲۶ هـ . ق

الجواب: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

في التوراة سفر الملوك الثاني الأصحاح الثاني: (وكان عند إصعاد الرب إيليا في العاصفة إلى السماء وأخذ إيليا رداءه ولفه وضرب الماء فانفلق إلى هنا وهناك فعبر كلاهما في اليبس ولما عبرا قال إيليا للبيشع اطلب ماذا أفعل لك قبل أن أخذ منك فقال البيشع ليكن نصيب اثنين من روحك على فقال صعبت السؤال فإن رأيتني أخذ منك يكون لك كذلك وإن لا يكون وفيما هما يسيران ويتكلمان إذا مركبة من نار وخيل نزلت ففصلت بينهما فصعد إيليا في العاصفة إلى السماء وكان البيشع يرى وهو يصرخ يا أبي يا أبي مركبة إسرائيل وفرسانها ولم يره بعد ...).

پاسخ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

در تورات دومین سفر پادشاهان اصلاح دوم آمده است: «۱ و چون پروردگار اراده نمود تا ایلیا را در گردباد به آسمان برد.... ۸ و ایلیا ردایش را گرفت و آن را پیچاند و آن را

به آب زد و آب به این سو و آن سو شکافته شد و هر دویشان به خشکی عبور نمودند ۹ و هنگامی که عبور کردند، ایلیا به یشع گفت: قبل از اینکه از تو گرفته شوم آنچه را می‌خواهی برایت انجام دهم، بخواه. پس یشع گفت: نصیب مضاعف روح تو بر من شود ۱۰ پس ایلیا گفت: درخواست بزرگی طلب نمودی! پس اگر هنگامی که من از نزد تو گرفته می‌شوم، مرا ببینی، برای تو چنین خواهد شد و گرنه نخواهد شد. ۱۱ و چون این دو راه می‌رفتند و صحبت می‌کردند، ناگهان اربه‌ی آتشین و اسبان نزول کردند و بینشان جدایی انداخت. پس ایلیا در گردباد به آسمان بالا رفت ۱۲ و یشع این صحنه را می‌دید و او فریاد می‌زد: پدر! پدر! اربه‌ی اسرائیل و سوارانش! و دیگر او را ندید....».

هذا هو حال نبی الله ورسوله إیلیا (ع) وهو مرفوع، ولم يمت إلى الآن ويعمل في الأرض أ عملاً كثيرة لله سبحانه وتعالى، ولكن لا يراه أهل الأرض؛ لأنهم عميان وإن كانت عيونهم مفتوحة، وأيضاً نظير إیلیا (ع) الخضر (ع) وهو أيضاً مرفوع قوله أعمال بأمر الله سبحانه في الأرض، وعيسي (ع) كذلك مرفوع قوله أعمال بأمر الله سبحانه في الأرض، والإمام المهدي(ع) محمد بن الحسن (ع) كذلك قوله أعمال بأمر الله سبحانه في الأرض.

این وضعیت پیامبر خدا و فرستاده‌اش ایلیا(ع) است. که مرفوع می‌باشد. و تا حالاً نمرده است و در زمین کارهای زیادی را برای خداوند سبحان و متعال انجام می‌دهد؛ ولی ساکنان زمین او را نمی‌بینند، چون کور هستند اگر چه چشمانشان باز است و نیز مانند ایلیا(ع)، خضر(ع) می‌باشد که او نیز مرفوع است و به دستور خداوند سبحان وظاییفی در زمین دارد و همچنین عیسی(ع) که مرفوع است و اعمالی به امر خداوند سبحان در زمین دارد و امام مهدی(ع) محمد بن الحسن(ع) که او نیز مرفوع است و به امر خداوند سبحان، وظاییفی در زمین دارد.

وفي بداية رفع عيسى (ع) أرسل أوصياءه ورسلاً من عنده لتبني الحق الذي جاء به من عند الله سبحانه ونشر دين الله في أرضه، ومن هؤلاء: شمعون الصفا، أو كما هو اسمه في الإنجيل سمعان بطرس، وكذلك يوحنا البربري، أو كما هو في الإنجيل يوحنا اللاهوتي.

در آغاز غیبت عیسی (ع)، جانشینان و فرستادگان وی فرستاده شدند تا حقیقتی را که عیسی (ع) از جانب خداوند آورده بود تثبیت کنند و دین خداوند را روی زمین منتشر نمایند. از جمله‌ی ایشان، «شمعون صفا» یا آن گونه که در انجیل نامیده شده است «سمعان پطرس» و همچنین «یوحنا بربی» که اسمش در انجیل «یوحنا لاهوتی» است، می‌باشد.

ثم إن الرسالة من عيسى (ع) انقطعت ولا يعني انقطاعها فترة من الزمن انقطاعها إلى الأبد، فلا يوجد دليل عقلي أو نceği يؤيد هذا الغرض، بل الدليل على عكسه، وهو إرسال عيسى (ع) من يمثله إذا حان وقت عودته واقتربت القيمة الصغرى، وسأورد الدليل فيما يأتي إن شاء الله.

سپس رسالت عیسی (ع) متوقف شد؛ ولی اینکه مدتی رسالت ایشان متوقف شود به این معنی نیست که تا ابد خاتمه یافته است. هیچ دلیل عقلی و نceği وجود ندارد که این موضوع را تأیید کند بلکه دلایل وجود دارد که عکس این قضیه را ثابت می‌نماید؛ از جمله اینکه عیسی (ع) هنگام بازگشتش و نزدیک شدن قیامت صغری، کسی را که تمثیلی از او است، ارسال می‌کند؛ که انشاء الله دلیلش را خواهم آورد.

أما بالنسبة للإمام المهدي (ع)، فقد أرسل سفراً له الأربعه في غيبته الصغرى التي استمرت ما يقارب السبعين عاماً، ثم انقطعت السفاره والإرسال من الإمام المهدي (ع)، وأيضاً لا يدل انقطاعها فترة من الزمن انقطاعها إلى الأبد، بل الدليل على إرساله رسولًا عنه (ع) يمثله إذا اقترب قيامه وحان وقت القيمة الصغرى، وسأورد الدليل فيما يأتي إن شاء الله.

اما در خصوص امام مهدی(ع)، سفرای چهارگانه‌اش را در مدت غیبت صغیر فرستاد؛ غیبیتی که نزدیک هفتاد سال طول کشید. سپس سفارت و ارسال از جانب امام مهدی(ع) متوقف شد و در اینجا هم توقف برای مدتی به معنای خاتمه یافتن آن برای همیشه نیست؛ بلکه دلیلی وجود دارد که وقتی قیام امام مهدی(ع) نزدیک شود و هنگامه‌ی قیامت صغیر برسر، فرستاده‌ای از جانب که خود تمثیلی از او می‌باشد، می‌فرستد، که انشاء الله دلیل را خواهم آورد.

والآن وقبل بحث مسألة الدليل على إرسالهم رسولاً عنهم يمثّلهم، لنبحث أمر هؤلاء الأربعـةـ(ع)، أي الخضر وإيليا وعيسى ومحمد بن الحسن المهدـيـ (ع) هل هم واحد أم أنـهـمـ مفترقـونـ؟

حال قبل از اینکه دلیل ارسال فرستاده‌ای از سوی ایشان که تمثیلی از این چهار نفر یعنی خضر، ایلیا، عیسی و محمد بن الحسن المهدی(ع) باشد را بیاورم، باید ببینیم که آیا مأموریت آنها یکی است یا با هم فرق می‌کند؟

والحق أنّ أمرـهـمـ واحدـ، وـهـمـ مـتـحدـونـ وـغـيرـ مـفـترـقـينـ وـلاـ اـخـتـلـافـ بـيـنـهـمـ؛ لأنّـ ربـهـمـ واحدـ وـدـيـنـهـمـ واحدـ وـهـوـ التـسـلـيمـ اللـهـ سـبـحـانـهـ، وـجـمـيعـهـمـ يـدـعـونـ اللـهـ وـبـأـمـرـهـ يـعـمـلـونـ، وـالـحـقـ الـذـيـ يـدـعـونـ إـلـيـهـ وـاحـدـ وـغـايـتـهـمـ وـاحـدـةـ؛ وـهـيـ الـقـيـامـةـ الصـغـرـىـ، وـهـدـفـهـمـ وـغـرـضـهـمـ وـاحـدـ؛ وـهـوـ نـشـرـ الـقـسـطـ وـالـعـدـلـ وـالـتـوـحـيدـ وـعـبـادـةـ اللـهـ فـيـ هـذـهـ الـأـرـضـ مـنـ حـيـثـ يـرـيدـ سـبـحـانـهـ وـتـعـالـىـ، فـهـمـ مـتـحدـونـ لـاـ اـخـتـلـافـ بـيـنـهـمـ، وـيـطـلـبـونـ غـايـةـ وـاحـدـةـ وـهـدـفـاـ وـاحـدـاـ، وـرـبـهـمـ وـإـلـهـهـمـ وـاحـدـ، فـلـاـ بـدـ أـنـ يـكـونـ الرـسـولـ مـنـهـمـ جـمـيعـاـ وـاحـدـاـ، وـهـوـ أـيـضاـ رـسـولـ مـنـ اللـهـ؛ لـأـنـهـمـ بـأـمـرـ اللـهـ يـعـمـلـونـ، فـمـنـ يـمـثـلـهـمـ يـمـثـلـهـمـ اللـهـ، وـمـنـ يـخـلـفـهـمـ فـيـ الـأـرـضـ يـخـلـفـ اللـهـ سـبـحـانـهـ؛ لـأـنـهـمـ خـلـفـاءـ اللـهـ فـيـ أـرـضـهـ.

حقیقت این است که مأموریت اینان یکی است و آنها متحدون هستند و هیچ اختلافی بین آنها وجود ندارد؛ چرا که پروردگارشان یکی و دینشان نیز یکی است؛ یعنی تسليم شدن در برابر خداوند سبحان و متعال. همه‌ی آنها به سوی خداوند فرامی‌خوانند و به

دستور و فرمان او عمل می‌کند. حقیقتی که به آن فرا می‌خوانند یکی است و غایت آنها که همان قیامت صغیر می‌باشد نیز یکسان است و هدف‌شان نیز یکی است؛ یعنی نشر عدالت و توحید و بندگی خداوند در روی زمین آن گونه که مورد پسند خداوند سبحان و متعال است. پس اینان متحدوند و هیچ اختلافی بینشان نیست، غایت و هدف یکسانی را طلب می‌کنند و پروردگار و خداشان نیز، یکی است، پس باید فرستاده‌ی همگی شان نیز یکی باشد و در عین حال، او فرستاده‌ای از جانب خداوند نیز می‌باشد؛ چرا که ایشان به فرمان خداوند عمل می‌کنند و نماینده‌ی آنها، نماینده‌ی خداوند و جانشین آنها روی زمین، جانشین خداوند می‌باشد؛ چرا که آنها، جانشینان خداوند در روی زمینش می‌باشند.

وَالآن لَنُورِدُ الْأَدْلَةَ عَلَى أَنَّهُمْ يَرْسِلُونَ رَسُولًا عَنْهُمْ (ع) إِذَا حَانَ وَقْتُ الْقِيَامَةِ
الصغرى و دولة العدل الإلهي، ولنكتفي ببعض الأدلة لضيق المقام عن التفصيل.

حال دلایلی را ارایه می‌نماییم که هنگام قیامت صغیر و برپایی دولت عدل الهی، آنها فرستاده‌ای را از جانب خود می‌فرستند؛ فقط چند دلیل می‌آوریم و تفصیل مطلب در این مقام نمی‌گنجد.

الأول: في القرآن، وأحاديث الرسول محمد (ص)، وأحاديث الأئمة (ع).

اول: در قرآن، احادیث پیامبر(ص) و احادیث ائمه(ع):

(أ) في القرآن:

۱- قال تعالى: (فَإِنَّّي قَبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِذُخَانٍ مُّبِينٍ * يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ * رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ * أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ

رَسُولٌ مُّبِينٌ * ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ * إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَانِدُونَ * يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنتَقِمُونَ ([42]).

الف - در قرآن:

۱ - خداوند متعال می‌فرماید: (چشم انتظار روزی باش که آسمان دودی آشکارا بیاورد * و آن دود مردم را در خود فرو پوشد و این عذابی است دردآور * ای پروردگار ما، این عذاب را از ما دورگردان که ما ایمان آورده‌ایم * کجا پند می‌پذیرند؟ حال آنکه چون فرستاده‌ای روشنگر بر آنها مبعوث شد * سپس از او رویگردان شدند و گفتند: دیوانه‌ای است تعلیم یافته * عذاب را اندکی بر می‌داریم و شما باز به آیین خویش بازمی‌گردید * روزی آنها را به صولتی سخت فرو گیریم که ما انتقام گیرنده‌ایم) ([43]).

وَهَذَا الدَّخَانُ عَذَابٌ، وَالْعَذَابُ يَسْبِقُ بِرْسَالَةٍ، قَالَ تَعَالَى: (وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولاً) ([44]).

این دود، عذابی است و عذاب بعد از فرستاده شدن فرستاده‌ای واقع می‌شود. خداوند متعال می‌فرماید: (و ما هیچ قومی را عذاب نمی‌کنیم تا آنگاه که برایشان فرستاده‌ای بفرستیم) ([45]).

وأيضاً هذا الدخان أو العذاب هو عقوبة على تكذيب رسول أرسل للمعذبين وهو بين أظهرهم، كما هو واضح من الآيات: (ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ). همچنین این دود یا عذاب، مجازات تکذیب کردن فرستاده‌ای است که برای آنها فرستاده شده در حالی که فرستاده، در میانشان است، همان طور که به وضوح در آیا قرآن مشخص می‌باشد: (سپس از او رویگردان شدند و گفتند: دیوانه‌ای است تعلیم یافته).

وأيضاً هذا الدخان أو العذاب يكشف لإيمان أهل الأرض بهذا الرسول بعد أن أظلمهم، كما أظل العذاب قوم يونس (ع) أو يونان.

و نیز این دود یا عذاب پس از سایه افکندن، ایمان ساکنان زمین را به این فرستاده آشکار می‌کند همان طور که عذاب بر قوم یونس(ع) یا یونان سایه افکند.

وأيضاً هذا الدخان أو العذاب مقارن للقيامة الصغرى، بل هو البطشة الصغرى كما هو واضح في الآية، فليس بعده إلا البطشة الكبرى والانتقام من الظالمين.

همچنین این دود یا عذاب، مقارن با قیامت صغری می‌باشد و همان گونه که در آیه واضح است، همان حمله‌ی کوچک (بطشه‌ی صغری) می‌باشد و پس از آن چیزی جز حمله‌ی بزرگ (بطشه‌ی کبری) و انتقام از ظالمین نخواهد بود.

إذن فالدخان من علامات قيام القائم [46] ، وهذا ورد عن الأئمة (ع)، وهو مقترب برسول، بل هو بسبب تكذيب أهل الأرض لهذا الرسول، فهو عقوبة لهم (أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَ وَ قَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ).

بنابراین دود (دخان) از نشانه‌های قیام قائم(ع) که در سخنان ائمه(ع) نقل شده است و هم‌زمان با آمدن فرستاده‌ای می‌باشد؛ بلکه به دلیل تکذیب این فرستاده از سوی ساکنان زمین واقع می‌شود. پس عقوبتی برای آنها می‌باشد: (کجا پند می‌پذیرند؟ حال آنکه چون فرستاده‌ای روشنگر بر آنها مبعوث شد).

فمن هو هذا الرسول ؟ ومن مرسل هذا الرسول ؟
این فرستاده کیست؟ ارسال کننده‌ی این فرستاده کیست؟

٢ - وقال تعالى: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ * هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتَّلَوَّهُ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

* وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ *ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ([47]).

۲ - خداوند متعال می‌فرماید: (به نام خدای بخشاینده‌ی مهربان. خدا را تسبیح می‌گویند هر چه در آسمان‌ها و هر چه در زمین است، آن فرمانروای پاک پیروزمند حکیم را * او است خدایی که میان مردمی بی‌كتاب، پیامبری از خودشان می‌عوشت داشت تا آیاتش را بر آنها بخواند و کتاب و حکمت‌شان بیاموزد اگر چه پیش از آن در گمراهی آشکار بودند * و بر گروهی دیگر که هنوز به آنها نپیوسته‌اند و پیروزمند حکیم است * این نعمت خداوند است که به هر که خواهد ارزانیش دارد و خدا را بخشایشی است بزرگ) ([48]).

أي وآخرين منهم لما يلحقوا بهم، سيرسل فيهم رسولًا منهم، يتلو عليهم آياته
ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة

يعنى بر گروهی دیگر که هنوز به آنها نپیوسته‌اند، در بینشان فرستاده‌ای از خودشان خواهد فرستاد تا آیات خداوند را بر آنان بخواند و آنها را پاک سازد و به آنان کتاب الهی و حکمت خداوند را بیاموزد.

وقطعاً لا يمكن أن يكون محمداً (ص) هو أيضاً يتلو على الآخرين الذين يأتون بعد رجوعه إلى الله، فلا بد أن يكون هناك رسول وأيضاً في الأميين، أي في أم القرى في زمانه، وله هذه الصفات يتلو الآيات ويزكي الناس، أي يطهرهم فينظرون في ملكوت السماوات ويعلمهم الكتاب والحكمة.

به طور قطع امکان ندارد حضرت محمد(ص) بعد از رحلتش به سوی خداوند آیات خداوند را بر دیگران (نسل‌های بعدی) بخواند، پس باید بعد از او فرستاده‌ای باشد؛ فرستاده‌ای از امیّین یعنی ام القرای زمان خودش و این صفات را داشته باشد که آیات

خداوند را تلاوت کند و مردم را پاک سازد؛ یعنی آنها را پاکیزه گرداند تا در ملکوت آسمان‌ها نظاره کنند، و به آنها کتاب و حکمت بیاموزد.

۳- قال تعالى: (وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ) ([49]).

۳- خداوند می‌فرماید: (و هر امتی فرستاده‌ای دارد و چون فرستاده‌شان بیامد، کارها می‌انشان به عدالت فیصله یافت و مورد ستم واقع نشدند) ([50]).

وفي الحديث عن جابر، عن أبي جعفر (ع)، قال: (سألته عن تفسير هذه الآية: (لِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ)، قال (ع): (تفسيرها بالباطن، أن لكل قرن من هذه الأمة رسولاً من آل محمد، يخرج إلى القرن الذي هو إليهم رسول، وهم الأولياء وهم الرسل، وأما قوله: (فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ)، قال: معناه إن الرسل يقضون بالقسط وهم لا يظلمون كما قال الله) ([51]).

جابر از امام باقر(ع) روایت می‌کند: از تفسیر این آیه پرسیدم: «وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ». فرمود: «تفسیر باطنی آن این است که در هر قرنی برای این امت، فرستاده‌ای از خاندان محمد(ص) به سوی قرنی که او فرستاده‌ی آن است، خروج می‌کند. آنها اولیا و فرستادگان‌اند و اما این سخن خداوند «إِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ» این است که فرستادگان با قسط و عدالت قضاوت و رهبری می‌کنند و همان‌طور که خداوند می‌فرماید، آنها مورد ظلم واقع نمی‌شوند» ([52]).

وهذا يكفي للاختصار، وإنما الأمر سيطول إذا استعرضنا الأدلة القرآنية.

این موارد به اختصار، کفایت می‌کند و اگر بخواهیم دلایل قرآنی را بر شمریم مطلب به درازا خواهد کشید.

(ب) عن الرسول محمد (ص) وردت أحاديث كثيرة نقلها الشيعة والسنّة تدل على وجود مهدي وقائم يسبق الإمام المهدي (ع)، وهو متصل به، ورسول منه (ع)، وهو يمينه ووصيه.

ب - از حضرت محمد(ص) احادیث زیادی از طریق شیعه و سنّی نقل شده است که دلالت بر وجود یک مهدي و قائم قبل از امام مهدي(ع) می‌نمایند؛ او با امام زمان در ارتباط است و فرستاده‌ی وی(ع) و دست راستش و وصیش می‌باشد.

وصیة رسول الله (ص) دالة على هذا الشخص باسمه وصفته، وإنَّه المهدي الأول، واسمُه أَحْمَدٌ، وَمِنْ ذُرِيَّةِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ (ع).

وصیت رسول اکرم(ص) به این شخص با اسم و صفت هدایت می‌کند؛ اینکه او مهدي اول است، نامش احمد و از نسل امام مهدي(ص) می‌باشد.

ووصف الأئمة (ع) أيضاً هذا الشخص الذي يرسله الإمام المهدي (ع) باسمه ومسكته وصفاته، واسمُه أَحْمَدٌ وَمِنْ الْبَصْرَةِ و... و... وأعتذر عن نقل الأحاديث لاختصار، ولمزيد من المعلومات راجعي الكتب الصادرة عن أنصار الإمام المهدي (ع)، ومنها: البلاغ المبين، والرد الحاسم، والرد القاسم، وبعض البيانات التي تعرّضت فيها لبعض هذه الروايات التي نقلها كبار علماء الشيعة منذ مئات السنين، عن الرسول والأئمة كما نقل بعضها علماء السنة في كتبهم.

ائمه(ع) نیز این شخصی که امام مهدي(ع) او را می‌فرستد با اسم، محل سکونت و ویژگی‌هایش توصیف کرده‌اند؛ نامش احمد است، از بصره و.... و.... به جهت اختصار، از نقل احادیث معدورم، برای اطلاعات بیشتر به کتاب‌های منتشر شده‌ی انصار امام

مهدی(ع) مراجعه کنید مانند «البلاغ المبين»، «الرد الحاسم» و «الرد القاصم» و بعضی از بیانیه‌هایی که در آنها به برخی از این روایات اشاره شده است؛ روایاتی که بزرگان علمای شیعه از صدھا سال پیش از رسول خدا(ص) و ائمه(ع) روایت می‌کنند و بعضی از این روایت‌ها را علمای سنّی نیز در کتاب‌هایشان روایت نموده‌اند.

ثانياً : في التوراة.

٢ - سفر إشعيا: (فَيُرْفَعُ رَايَةُ الْلَّامِ مِنْ بَعْدِ وِيَصْفَرُ لَهُمْ مِنْ أَقْصَى الْأَرْضِ فَإِذَا هُمْ بِالْعَجْلَةِ يَأْتُونَ سَرِيعًا لَيْسُ فِيهِمْ رَازِحٌ وَلَا عَاثِرٌ لَا يَنْعُسُونَ وَلَا يَنَامُونَ وَلَا تَنْحُلُ حَزْمُ أَحْقَائِهِمْ وَلَا تَنْقِطُعُ سَيُورُ أَحْذِيَتِهِمُ الَّذِينَ سَهَّامُهُمْ مَسْنُونَةً وَجَمِيعُ قَسِيمِهِمْ مَمْدُودَةٌ حَوَافِرُ خَيْلِهِمْ تَحْسِبُ كَالصَّوَانِ وَبِكَرَاتِهِمْ كَالزَّوْبِعَةِ لَهُمْ زَمْجَرَةٌ كَالْبُوَّةِ وَيَزْمَجُونَ كَالشَّبِيلِ وَيَهْرُونَ وَيَمْسِكُونَ الْفَرِيسَةَ وَيَسْتَخْلَصُونَهَا وَلَا مَنْقَذٌ يَهْرُونَ عَلَيْهِمْ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ كَهْدِيرُ الْبَحْرِ ...). ([53]).

دوّم: در تورات

٢ - سِفر إشعيا: «٢٦ پس پرچمی برای امّت‌های دور دست برپا می‌شود و از جای جای زمین برایشان فریاد خواهد زد ٢٧ ناگهان آنان به سرعت می‌آیند در حالی که در میان آنها شخص از پا افتاده‌ای وجود ندارد، نه چرت می‌زند و نه می‌خوابند نه کمربندشان و نه بند کفشنشان پاره نمی‌شود ٢٨ کسانی که نوک تیرهایشان تیز و سُمُّ اسب‌هایشان چون سنگ خارا است و چرخ‌هایشان مثل طوفان شمرده خواهد شد ٢٩ جوانانشان مثل طوفان هستند. مثل بچه شیر می‌غرند و به سرعت شکار خود را به چنگ می‌آورند و به سلامت می‌برند و رهانده‌ای نخواهد بود ٣٠ و در آن روز بر ایشان چون دریا شورش خواهند کرد....» ([54]).

وَهَذِهِ الصَّفَاتُ أَيُّ لَا يَنَامُونَ ... وَ... وَ...، هِيَ صَفَاتُ أَصْحَابِ الْقَائِمِ (ع) كَمَا فِي الرَّوَايَاتِ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ (ص) ([55]), فَمَنْ هُوَ رَافِعُ الرَايَةِ (فَيُرْفَعُ رَايَةُ الْلَّامِ)؟!

این ویژگی‌ها یعنی نمی‌خوابند و.... و.... خصوصیات اصحاب قائم(ع) می‌باشد همان گونه که در روایات از آل محمد(ع) نقل شده است^[56]. حال بربرا کننده‌ی پرچم کیست؟ (پرچم را برای امّت‌ها برخواهد افراشت)؛

أي الذي يطلب البيعة ويجمع الانصار لِإمام المهدي (ع) و عيسى وإيليا والحضر (ص).

یعنی کسی که از مردم بیعت می‌خواهد و انصار و یاران را برای امام مهدی(ع) و عیسی و ایلیا و حضر(ع) گرد خواهد آورد.

الأصحاح الحادي عشر: (ويخرج قضيب من جذع يسّى وينبت غصن من أصوله ويحل عليه روح الرب روح الحكمة والفهم روح المشورة والقوة روح المعرفة ومخافة الرب ولذته تكون في مخافة الرب فلا يقضي بحسب نظر عينيه ولا يحكم بحسب سمع أذنيه بل يقضي بالعدل للمساكين ويحكم بالإنصاف لبائسي الأرض ويضرب الأرض بقضيب فمه ويميت المنافق بنفخة شفتيه ويكون البر منطقة متنية والأمانة منطقة حقوية. فيسكن الذئب مع الخروف ويربض النمر مع الجدي والعجل مع الشبل ... لا يسوؤن ولا يفسدون في كل جبل قدسي لأن الأرض تمتلىء من معرفة الرب كما تغطي المياه البحر).

باب یازدهم: «۱ و از تنهی یسّی شاخه‌ای خارج می‌شود و شاخه‌ای از ریشه‌هایش خواهد شکفت ۲ و روح پروردگار بر او قرار خواهد گرفت، روح حکمت و فهم، روح مشورت و قدرت، روح معرفت و ترس از خداوند ۳ و خوشی او در ترس از پروردگار خواهد بود، صرفاً بر وفق مشاهده‌ی چشمش قضاوت نمی‌کند و موافق سمع گوش‌هایش حکم نمی‌دهد ۴ بلکه مسکینان را با عدالت داوری خواهد کرد و در میان بی‌نوايان زمین با انصاف حکم خواهد راند. زمین را با عصای دهانش می‌زند و منافق با نفس لب‌هایش خواهد مرد ۵ کمربند کمرش، عدالت و کمربند میانش، امانت خواهد بود ۶ پس گرگ با گوسفندان سکونت خواهد داشت و پلنگ با بزغاله خواهد خوابید و

گواليه با شير.... و در تمام کوه مقدس من، فساد نمی‌کنند و کار زشتی انجام نمی‌دهند زيرا زمين از معرفت پروردگار پر می‌شود همان طور که آب، دريا را می‌پوشاند

۱۰

ويكون في ذلك اليوم أن أصل يسى القائم راية للشعوب إياه تطلب الأمم ويكون محله مجدًا...).^[57]

و در آن روز ریشه‌ی یسی به عنوان پرچمی برای مردم برپا خواهد شد و امت‌ها فقط او را طلب خواهند کرد و او با جلال خواهد بود».^[58]

و هذه الأحداث كلها ملائمة لـلقيامة الصغرى، ولم تحدث فيما مضى ولا تحدث إلا في دولة العدل الإلهي.

تمام این حوادث با قیامت صغیری مناسبت دارد و در گذشته اتفاق نیفتاده است و جز در دولت عدالت الهی اتفاق نمی‌افتد.

أَمَا يسَى وَهُوَ فِي التُّورَاةِ مَعْرُوفٌ أَنَّهُ وَالَّدُ نَبِيُّ اللَّهِ دَاوُودُ (عَ)، وَأَمَّا إِلَامَ الْمَهْدِيِّ (عَ) مِنْ ذُرِيَّةِ دَاوُودِ (عَ).

اما یسی در تورات شناخته شده است؛ او پدر پیامبر خدا داود(ع) است و مادر امام مهدی(ع) از نسل داود(ع) می‌باشد.

وقصتها باختصار شدید: (إِنَّهَا أُمِيرَةٌ جَدَّهَا قِيَصْرُ الرُّومِ رَأَتْ فِي الْمَنَامِ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى (عَ) وَوَصَّيْهُ شَمْعُونَ الصَّفَا وَالرَّسُولُ مُحَمَّدٌ (صَ)، وَخَطَّبَهَا الرَّسُولُ مُحَمَّدٌ (صَ) مِنْ عِيسَى (عَ) لَوْلَدَهُ الْإِلَامُ الْحَسَنُ الْعَسْكَرِيُّ (عَ)، فَقَالَ عِيسَى (عَ) لِشَمْعُونَ الصَّفَا أَوْ سَمْعَانَ بَطْرُسَ: قَدْ جَاءَكَ شَرْفٌ عَظِيمٌ؛ لِأَنَّهَا مِنْ ذُرِيَّةِ شَمْعُونَ الصَّفَا (سَمْعَانَ بَطْرُسَ) وَصِيِّ عِيسَى (عَ)، وَرَأَتْ بَعْدَ ذَلِكَ رَؤْيَةً كَثِيرَةً، وَعَرَضَتْ نَفْسَهَا

للسُّبْيِ، وَحَصَلتُ لَهَا مَعْجَزَاتٌ كَثِيرَةٌ حَتَّى وَصَلَتْ إِلَى دَارِ الْإِمَامِ عَلَيِ الْهَادِيِّ (عَ)، فَزُوْجُهَا مِنْ ابْنِهِ الْإِمَامِ الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ (عَ)، وَوُلِدَتْ لَهُ الْإِمَامُ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الْمَهْدِيِّ (عَ) ([59]).

داستان آن به صورت کاملاً خلاصه به شرح زیر می‌باشد: «او ملکه‌ای است که جدش قیصر روم می‌باشد. در خواب، عیسی(ع) و جانشین وی یعنی شمعون صفا و محمد(ص) را می‌بیند و حضرت محمد(ص) او را از حضرت عیسی(ع) برای فرزندش امام حسن عسکری(ع) خواستگاری می‌کند. عیسی(ع) به شمعون صفا (سمعان بطرس) می‌گوید: افتخار بزرگی نصیبت شده است؛ چرا که وی (مادر امام زمان(ع)) از نوادگان شمعون صفا (سمعان بطرس)، وصی و جانشین عیسی(ع) می‌باشد. بعد از این رؤیا، رؤیاهای زیادی می‌بیند، خودش را اسیر می‌کند و معجزه‌های زیادی برایش اتفاق می‌افتد تا به خانه‌ی امام علی هادی(ع) می‌رسد و آن حضرت وی را به همسری فرزندش امام حسن عسکری(ع) درمی‌آورد و از او امام محمد بن الحسن المهدي(ع) متولد می‌شود» ([60]).

فَإِلِمَامُ الْمَهْدِيِّ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ (عَ) مِنْ ذُرِيَّةِ إِسْرَائِيلِ (يَعْقُوبَ (عَ)) مِنْ جَهَةِ الْأُمِّ، وَمِنْ ذُرِيَّةِ مُحَمَّدٍ (صَ) مِنْ جَهَةِ الْأَبِ.

پس امام مهدی محمد بن الحسن عسکری(ع) از ناحیه‌ی مادری جزو نوادگان اسرائیل (یعقوب(ع)) و از ناحیه‌ی پدری از نوادگان محمد(ص) به شمار می‌رود.

فَيَصُدِّقُ عَلَيْهِ أَنَّهُ قَضَيْبٌ مِنْ جَذْعٍ يَسِّيٍّ.

پس اینکه حضرت مهدی(ص) شاخه‌ای از تنہی یسی است، بر او صدق می‌کند.

كما يصدق على المهدى الأول من المهدىين الاثنى عشر أنه غصن يخرج من ذاك القضيب من جذع يسّى؛ لأنّه من ذرية الإمام المهدى (ع).

همان گونه که این مورد بر مهدی اول از مهدیون دوازده‌گانه نیز صدق می‌کند؛ چرا که او نیز شاخه‌ای است که از شاخه‌ای از تنہ‌ی یسّی بیرون می‌آید؛ چرا که او از نسل امام مهدی (ص) است.

والْمَهْدِيُّ الْأَوَّلُ وَالَّذِي أَسْمَاهُ أَحْمَدُ كَمَا فِي الرِّوَايَاتِ عَنِ الرَّسُولِ مُحَمَّدٍ (ص) وَالْأَئْمَةِ (ع)، هُوَ رَسُولُ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ (ع) وَوَصِيهُ وَيَمِّينُهُ، وَأَوَّلُ مُؤْمِنٍ بِهِ عِنْدِ بَدْيَةِ ظَهُورِهِ قَبْلِ قِيَامِهِ بِالسِّيفِ ([61])، وَأَكْتَفَى بِهَذَا الْقَدْرِ لِلاختِصارِ، وَإِذَا أَرَدْتَ الْمُزِيدَ اقْرَئِي فِي التُّورَاةِ فِي سَفَرِ إِشْعَاعِيَا الْاصْحَاحِ الثَّالِثِ عَشَرَ، وَالثَّانِي وَالْأَرْبَعِينَ، وَالثَّالِثَ وَالْأَرْبَعِينَ، وَالرَّابِعَ الْأَرْبَعِينَ، وَالْتَّاسِعَ وَالْأَرْبَعِينَ، وَالثَّالِثَ وَالسِّتِينَ، وَالخَامِسَ وَالسِّتِينَ، وَالسَّادِسَ وَالسِّتِينَ وَتَدْبِيرِهَا جَيِّداً.

مهدی اول که طبق روایات رسول اکرم (ص) و ائمه (ع)، نامش احمد است، فرستاده‌ی امام مهدی (ع) و وصی و نیز دست راست وی می‌باشد و اولین کسی است که در آغاز ظهورش، قبل از اینکه با شمشیر قیام کند به وی ایمان می‌آورد. به جهت اختصار، به این مقدار بسنده می‌کنم. اگر خواستار توضیحات بیشتر هستی به تورات سفر اشعیا، اصلاح‌های سیزدهم، چهل و دوم، چهل و سوم، چهل و چهارم، چل و نهم، شصت و سوم، شصت و پنجم و شصت و ششم مراجعه نما و در آنها به خوبی تدبیر کن.

۲- سفر دانیال: الأصحاح الثاني: (... أَنْتَ أَيُّهَا الْمَلَكُ كُنْتَ تَنْتَظِرُ وَإِذَا بَتَمَّالَ عَظِيمٌ كُنْتَ تَنْتَظِرُ إِلَى أَنْهُ قَطَعَ حَجَرٌ بَغْرِيْرٍ يَدِينَ فَضَرَبَ التَّمَّالَ عَلَى قَدْمِيهِ التَّيِّ عَظِيمٌ وَخَرَفَ فَسَحْقَهُمَا فَانْسَحَقَ حِينَئِذِ الْحَدِيدُ وَالْخَرْفُ وَالنَّحْاسُ وَالْفَضْلَةُ وَالْذَّهَبُ مَعًا وَصَارَتْ كَعَصَافَةَ الْبَيْدَرِ فِي الصِّيفِ فَحَمَلَتْهَا الرِّيحُ فَلَمْ يَوْجُدْ لَهَا مَكَانٌ أَمَّا الْحَجَرُ الَّذِي ضَرَبَ التَّمَّالَ صَارَ جَبَلاً كَبِيرًا وَمَلَأَ الْأَرْضَ كُلَّهَا ([62]).

۲ - سفر دانیال اصلاح دوم: «.... ۳۱ ای پادشاه تو در خواب مجسمه‌ی بزرگی دیدی.... ۳۴ وقتی تو به آن نگاه می‌کردی، سنگی بدون این که کسی به آن دست بزند، به پاهای گلی و آهنین آن مجسمه اصابت کرد و آن مجسمه را درهم شکست. ۳۵ آن گاه آهن، گل، برنج، نقره و طلا همه با هم خُرد شدند و باد ذرات آن را همچون گرد و غباری که در تابستان از کاه خرمن بر می‌خیزد چنان پراکند که دیگر اثری از آن بر جای نماند. اما آن سنگی که به مجسمه برخورد کرد آن قدر بزرگ شد که مانند کوه بزرگی گردید و سراسر روی زمین را پوشانید....»([63]).

فهذا الحجر الذي يقضي على مملكة الطاغوت والشيطان في هذه الأرض هو رسول من الإمام المهدي (ع) ومن عيسى وإيليا والخضر (ع).

این سنگی که حکومت طاغوت و شیطان را از بین می‌برد، فرستاده‌ای از سوی امام مهدی(ع) و عیسی و ایلیا و خضر(ع) می‌باشد.

الأصحاح السابع: (أجاب دانيال وقال كنت أرى في رؤيائي ليلاً وإذا بأربع رياح السماء هجمت على البحر الكبير * وصعد من البحر أربعة حيوانات عظيمة هذا مخالف ذاك * الأول كالأسد وله جناحان سر * وكنت انظر حتى انتتف جناحاه وانتصب على الأرض وأوقف على رجلين كإنسان وأعطي قلب إنسان * وإذا بحيوان آخر ثان شبيه بالدب فارتفع على جنب واحد وفي فمه ثلاثة أصلع بين أسنانه فقالوا له هكذا قم كل لحماً كثيراً * وبعد هذا كنت أرى وإذا بآخر مثل النمر وله على ظهره أربعة أجنة طائر. وكان للحيوان أربعة رؤوس وأعطي سلطاناً * بعد هذا كنت أرى في رؤي الليل وإذا بحيوان رابع هائل وقوى وشديد جداً وله أسنان من حديد كبيرة. أكل وسحق وداس الباقی برجلیه. وكان مخالف لكل الحيوانات الذين قبله. وله عشرة قرون * كنت متأملاً بالقرون وإذا بقرن آخر صغير طلع بينها وقلعت ثلاثة من القرون الأولى من قدامه وإذا بعيون كعيون الإنسان في هذا القرن وفم متكلم بعظائم *

باب هفتم: «۲ دانیال پاسخ داد و گفت: شبگاهان در عالم رؤیا دیدم که ناگاه چهار باد آسمان بر دریای عظیم تاختند ۳ و چهار حیوان بزرگ که با هم فرق داشتند از دریا بیرون آمدند ۴ اولین آنها مثل شیر بود و بالهای عقاب داشت و من نظر کردم تا بالهایش کنده شد و بر زمین برخاست و بر پایهای خود مثل انسان قرار گرفت و قلب انسان به او داده شد ۵ و اینک حیوان دوم مثل خرس بود و بر یک طرف خود بلند شد و در دهانش در میان دندان‌هایش سه دنده بود و وی را چنین گفتند: برخیز و گوشت بسیار بخور ۶ بعد از آن نگریستم و اینک مثل پلنگ بود که بر پشتیش چهار بال پرنده داشت و این حیوان وحشی چهار سر داشت و سلطنت به او داده شد ۷ بعد از آن در رؤیاهای شب نظر کردم و اینک وحش چهارم که هولناک و مهیب و بسیار زورآور بود و دندان‌های بزرگ آهنین داشت و باقی مانده را می‌خورد و پاره پاره می‌کرد و با پاهاش پایمال می‌نمود و با همه‌ی وحشی که قبل از او بودند، فرق داشت و او ده شاخ داشت ۸ پس در این شاخ‌ها تأمّل می‌نمودم که اینک از میان آنها شاخ کوچک دیگری برآمد و پیش رویش سه شاخ از آن شاخ‌های اول از ریشه کنده شد و اینک این شاخ، چشم‌مانی مانند چشم انسان و دهانی که به سخنان تکبرآمیز متکلم بود، داشت

كنت آری أنه وضعت عروش و جلس القديم الأيام لباسه أبيض كالثلج وشعر رأسه كالصوف النقي وعرشه لهيب نار وبكراته نار متقدة * نهر نار جرى وخرج من قدامه. الوف الوف تخدمه وربوات ربوات وقف قدامه. فجلس الدين وفتحت الأسفار * كنت أنظر حين أذن من أجل صوت الكلمات العظيمة التي تكلم بها القرن. كنت أرى إلى أن قتل الحيوان وهلك جسمه ودفع لوقيد النار * أمّا باقي الحيوانات فنزع عنهم سلطانهم ولكن أعطوا طول حياة إلى زمان ووقت * كنت أرى في رؤى الليل وإذا مع سحب السماء مثل ابن إنسان أتى وجاء إلى القديم الأيام فقربوه قدامه * فأعطي سلطاناً ومجدًا وملكتاً لتعبد له كل الشعوب والأمم والأنسنة. سلطانه سلطان أبدي ما لمن يزول وملكته ما لا ينفرض * أمّا أنا دانيال فحزنت روحي في وسط جسمي وأفزعوني رؤى رأسي * فاقتربت إلى واحد من الوقوف وطلبت منه الحقيقة في كل هذا. فأخبرني وعرفني تفسير الأمور *

۹ و نظر می کردم تا کرسی ها برقرار شد و قدیم‌الایام جلوس فرمود. لباسش مثل برف سفید و موی سرش مثل پشم پاک و عرش او شعله‌های آتش و چرخ‌هایش آتش ملتهب بود ۱۰ نهری از آتش جاری شده، از پیش روی او بیرون آمد. هزاران هزار او را خدمت می کردند و کرورها کرور به حضور وی ایستاده بودند. دیوان برپا شد و دفترها گشوده گردید ۱۱ آنگاه نظر کردم به سبب سخنان تکبیرآمیزی که آن شاخ می گفت. پس نگریستم تا آن وحش کشته شد و جسد او هلاک گردیده، به آتش مشتعل تسليم شد ۱۲ اما سایر وحوش، سلطنت از ایشان گرفته شد، لکن درازی عمر به ایشان داده شد، تا زمانی و وقتی ۱۳ در رؤیای شب نگریستم و اینک مَثَل پسر انسان با ابرهای آسمان آمد و نزد قدیم‌الایام رسید و او را به حضور وی آوردند ۱۴ و سلطنت و جلال و ملکوت به او داده شد تا جمیع قوم‌ها و امت‌ها و زبان‌ها او را خدمت نمایند. سلطنت او سلطنت جاودانی و بی‌زوال است و ملکوت او زایل نخواهد شد ۱۵ اما روح من دانیال در جسم مدهوش شد و رؤیاهای سرم مرا مضطرب ساخت ۱۶ و به یکی از حاضرین نزدیک شده، حقیقت این همه امور را از وی پرسیدم. او به من تکلم نموده، تفسیر امور را برایم بیان کرد

هُوَلَاءِ الْحَيَوَانَاتِ الْعَظِيمَةِ الَّتِي هِيَ أَرْبَعُ مُلُوكٍ يَقُومُونَ عَلَى الْأَرْضِ * أَمَا قَدِيسُوا الْعُلِيِّ فَيَأْخُذُونَ الْمُمْلَكَةَ وَيَمْتَكُونُ الْمُمْلَكَةَ إِلَى الْأَبْدِ وَإِلَى أَبْدِ الْأَبْدِينَ * حِينَئِذٍ رَمَتِ الْحَقِيقَةُ مِنْ جَهَةِ الْحَيَوَانِ الرَّابِعِ الَّذِي كَانَ مُخَالِفًا لِكُلِّهَا وَهَائِلًا جَدًّا وَأَسْنَاهُ مِنْ حَدِيدٍ وَأَظْفَارُهُ مِنْ نَحْاسٍ وَقَدْ أَكَلَ وَسَحَقَ وَدَاسَ الْبَاقِي بِرْجَلِيهِ * وَعَنِ الْقَرْوَنِ الْعَشَرَةِ الَّتِي بِرَأْسِهِ وَعَنِ الْآخِرِ الَّذِي طَلَعَ فَسَقَطَتْ قَدَامَهُ ثَلَاثَةُ وَهَذَا الْقَرْنُ لَهُ عَيْنَ وَفَمٌ مُتَكَلِّمٌ بِعَظَائِمٍ وَمِنْظَرُهُ أَشَدُ مِنْ رَفَاقِهِ * وَكَنْتُ أَنْظَرْ وَإِذَا هَذَا الْقَرْنُ يَحَارِبُ الْقَدِيسِينَ فَغَلَبُوهُمْ حَتَّى جَاءَ الْقَدِيمُ الْأَيَامُ وَأَعْطَى الدِّينَ لِقَدِيسِيِ الْعُلِيِّ وَبَلَغَ الْوَقْتَ فَأَمْتَلَكَ الْقَدِيسُونَ الْمُمْلَكَةَ *

۱۷ که این وحوش عظیمی که عدد ایشان چهار است، چهار پادشاه می باشند که از زمین خواهند برخاست ۱۸ اما مقدسان حضرت اعلی سلطنت را خواهند گرفت و

مملکت را تا به ابد و تا ابدالاً بدين متصرف خواهند بود ۱۹ آنگاه آرزو داشتم که حقیقت امر را درباره‌ی وحش چهارم که مخالف همه‌ی دیگران و بسیار هولناک بود و دندان‌های آهنین و چنگال‌های برنجین داشت و سایرین را می‌خورد و پاره پاره می‌کرد و با پاهایش پایمال می‌نمود، بدانم ۲۰ و کیفیت ده شاخ را که بر سر او بود و آن دیگری را که برآمد و پیش روی او سه شاخ افتاد، یعنی آن شاخی که چشمان و دهانی را که سخنان تکبّرآمیز می‌گفت داشت و نمایش او از رفقایش سخت‌تر بود ۲۱ پس ملاحظه کردم و این شاخ با مقدّسان جنگ کرده، بر ایشان استیلا یافت ۲۲ تا حینی که قدیم الایام آمد و داوری به مقدّسان حضرت اعلیٰ تسليم شد و زمانی رسید که مقدّسان ملکوت را به تصرّف آوردن

فقال هكذا أَمَا الْحَيْوَانُ الرَّابِعُ فَتَكُونُ مَمْلَكَةً رَابِعَةً عَلَى الْأَرْضِ مُخَالِفَةً لِسَائِرِ
الْمَمَالِكِ فَتَأْكِلُ الْأَرْضَ كُلَّهَا وَتَدُوسُهَا وَتَسْحَقُهَا * وَالْقَرْوَنُ الْعَشْرَةُ مِنْ هَذِهِ الْمَمَلِكَةِ
هِيَ عَشْرَةُ مُلُوكٍ يَقُومُونَ وَيَقُومُ بَعْدَهُمْ أَخْرُ وَهُوَ مُخَالِفُ الْأَوَّلِينَ وَيَذْلِلُ ثَلَاثَةَ مُلُوكٍ
وَيَتَكَلَّمُ بِكَلَامِ ضِدِ الْعُلَيِّ وَيَبْلِي قَدِيسِي الْعُلَيِّ وَيَظْنُ أَنَّهُ يَغْيِرُ الْأَوْقَاتَ وَالسَّنَةَ
وَيَسْلِمُونَ لِيَدِهِ إِلَى زَمَانٍ وَأَزْمَنَةٍ وَنَصْفِ زَمَانٍ * فَيَجْلِسُ الدِّينَ وَيَنْزَعُونَ عَنْهُ
سُلْطَانَهُ لِيَفْنُوا وَيَبْيَدُوا إِلَى الْمُنْتَهِيِّ * وَالْمَمَلِكَةُ وَالسُّلْطَانُ وَعَظَمَةُ الْمَمَلِكَةِ تَحْتَ كُلِّ
السَّمَاءِ تَعْطِي لِشَعْبِ قَدِيسِي الْعُلَيِّ. مَلْكُوتُهُ مَلْكُوتُ أَبْدِيٍّ وَجَمِيعِ السَّلَاطِينِ إِيَاهُ
يَعْبُدُونَ وَيَطِيعُونَ * إِلَى هَذَا نِهايَةُ الْأَمْرِ) ([64]).

۲۳ پس او چنین گفت: اما وحش چهارم، چهارمین سلطنت بر زمین خواهد بود و با همه‌ی سلطنت‌ها متفاوت خواهد بود و تمامی جهان را خواهد خورد و آن را پایمال نموده، پاره پاره خواهد کرد ۲۴ و ده شاخ این مملکت، ده پادشاه می‌باشند که خواهند برخاست و دیگری بعد از ایشان خواهد برخاست و او مخالف اولین خواهد بود و سه پادشاه را به زیر خواهد افکند ۲۵ و سخنان بر ضدّ حضرت اعلیٰ خواهد گفت و مقدّسان حضرت اعلیٰ را ذلیل خواهد ساخت و قصد تبدیل نمودن زمان‌ها و شرایع خواهد نمود و ایشان تا زمانی و دو زمان و نصف زمان به دست او تسليم خواهند شد ۲۶ پس دیوان

برپا خواهد شد و سلطنت او را از او گرفته، آن را تا به انتهای تباہ و تلف خواهند نمود ۲۷ و ملکوت و سلطنت و حشمت مملکتی که زیر تمامی آسمان‌ها است به قوم مقدسان حضرت اعلیٰ داده خواهد شد که ملکوت او ملکوت جاودانی است و جمیع ممالک فقط او را عبادت و اطاعت خواهند نمود ۲۸ انتهای امر تا به اینجا است....»([65]).

والأسد وله جناحان يرمي إلى الإمبراطورية الإنجليزية التي قامت في أوروبا وشعارها هو الأسد وله جناحان، وأما الدب فهو شعار السوفيت، وأكل لحماً كثيراً، أي قتل كثير من الناس أما الحيوان الرابع الذي من الحديد فهو الإمبراطورية الأمريكية التي داست الآن كل الأرض وهيمنت على كل الأرض بالسلاح والمال.

شیری با دو بال اشاره به امپراطوری انگلستان دارد که در اروپا قد علم کرد و سمبليس شیری با دو بال می‌باشد. اما خرس نمادِ شوروی است که گوشت زیادی می‌خورد یعنی مردمان زیادی را کشته است.... ولی حیوان چهارم که از آهن است، امپراطوری آمریکا می‌باشد که با اسلحه و ثروت به همه جای این دنیا تسلط پیدا کرده است و آن را الگد کوب می‌کند.

أَمَا قَدِيمُ الْأَيَّامِ فَهُوَ الْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ (ع)، وَنَهَايَةُ أَمْرِيْكَا كَمَا قَالَ دَانِيَالُ تَدْفَعُ لَوْقِيدَ النَّارَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

قدیم الایام همان امام مهدی(ع) است و همان طور که دانیال گفته است، در نهایت آمریکا در آتش خواهد سوخت، ان شاء الله.

وَالْإِمَامُ الْمَهْدِيُّ (ع) وَعِيسَى وَإِيلِيَا وَالْخَضْرُ (ع) يَأْتُونَ فِي الْقِيَامَةِ الصَّغِيرَى وَهِيَ حِسَابٌ وَعِذَابٌ وَنَقْمَةٌ عَلَى الظَّالِمِينَ، فَهَلْ يَصْحُحُ الْعِذَابُ وَالنَّقْمَةُ قَبْلَ الْإِنْذَارِ ؟ فَمَنْ الْمَنْذُرُ ؟

امام مهدی(ع) و عیسی و ایلیا و خضر(ع) در قیامت صغیر می‌آیند؛ قیامتی که حساب، عذاب و نقمتی است برای ظالمان. آیا عذاب و نقمت قبل از هشدار دادن، درست است؟ پس بیم‌دهنده کیست؟

لابد آن یکون هناك رسول منهم (ع) يبشر وينذر الناس بين أيديهم، أي قبل ظهورهم، ويکفي هذا من التوراة للاختصار.

پس باید فرستاده‌ای قبل از ظهور ایشان(ع) باشد تا مردم را بیم و بشارت دهد. این مقدار به اختصار از تورات کافی است.

ثالثاً : في الإنجيل.

إنجيل متى الأصحاح الرابع والعشرين : (..... ٦) وسوف تسمعون بحروب وأخبار حروب (١٥) فمتى نظرتم رجسة الخراب التي قال عنها دانيال النبي قائمة في المكان المقدس (٢٢) ولكن لأجل المختارين تقصر تلك الأيام ... لأنه كما أن البرق يخرج من المشارق ويظهر إلى المغارب هكذا يكون أيضاً مجيء ابن الإنسان وللوقت. بعد ضيق تلك الأيام تظلم الشمس والقمر لا يعطي ضوءه).

سوم: در انجیل

انجیل متی باب بیست و چهارم: «و ... ٦ و جنگ‌ها و اخبار جنگ‌ها را خواهید شنید.... ۱۵ پس چون مکروه ویرانی را که به زبان دانیال نبی گفته شده و در مکان مقدس موجود است ببینید.... ۲۲ ولی به خاطر برگزیدگان آن روزها کوتاه خواهد شد.... زیرا همچنان که برق از مشرق‌ها ساطع شده تا به مغرب‌ها ظاهر می‌شود آمدن پسر انسان نیز اینچنین خواهد بود.... و بعد از مصیبت آن ایام آفتاب تاریک گردد و ماه نور خود را ندهد....».

وفي هذا الأصحاح علامات القيامة الصغرى يذكرها عيسى (ع)، كما ذكرها الرسول محمد والأنمة (ع)، حروب وكسوف وخشوف ([66]..... ورجسة الخراب (أمريكا) والمهم أنه عَبَر عن بداية ظهوره من المشرق إلى المغرب، والمشرق نسبة إلى مكان عيسى (ع) في ذلك الزمان يكون العراق، والبرق الذي خرج من المشرق وظهر في المغرب هو إبراهيم، حيث خرج من العراق وظهر في الأرض المقدسة.

در این باب، عیسی(ع) نشانه های قیامت صغیر را ذکر می کند همان طور که رسول خدا حضرت محمد(ع) و ائمه(ع) ذکر کرده اند، جنگ ها، خورشید گرفتگی، ماه گرفتگی ([67]).... و مکروه ویرانی (أمريكا).... مهم این است که وی در آغاز ظهورش از مشرق به سمت غرب حرکت می کند و مشرق نسبت به مکان عیسی(ع) در آن زمان عراق می باشد، و نوری که از مشرق خارج و در غرب ظاهر شده ابراهیم است که از عراق خارج و در سرزمین مقدس ظاهر شده است.

وقد قال عيسى (ع) عن يوحنا (يحيى): بأنه إيليا، أي مثل إيليا (ولكنني أقول لكم أن إيليا قد جاء ولم يعرفوه بل عملوا به كل ما أرادوا. كذلك ابن الإنسان أيضاً سوف يتآلم منهم حينئذ فهم التلاميذ أنه قال لهم عن يوحننا المعمدان) ([68]).

و عیسی(ع) درباره‌ی یوحنا (یحیی) گفته که او ایلیا یا مَثَل ایلیا است؛ «ولی اکنون به شما می‌گوییم که ایلیا آمده است و او را نشناختند بلکه آنچه خواستند با وی انجام دادند. به همین صورت پسر انسان نیز از ایشان آزار و اذیت خواهد دید. گویا شاگردان دریافتند که درباره‌ی یحیی تعمید دهنده به ایشان سخن می‌گفت....» ([69]).

وقال عيسى عن يوحننا (ع): (وإن أردتم أن تقبلوا فهذا هو إيليا المزمع يأتي من له أذنان للسمع فليس مع) ([70]).

عیسی(ع) درباره‌ی یوحنا می‌فرماید: «اگر خواستید قبول کنید این همان ایلیا است که انتظار آمدنش وجود دارد، هر که گوش شنوا دارد بباید و بشنو»([71]).

لذا فإنَّ الرسول الذي يرسله الإمام المهدي (ع) ومن معه، وهم عيسى وإيليا والخضر، وخروجه من العراق، يمكن أن يقال عنه أنه خروج عيسى (ع) بهذا المعنى، كما أنَّ خروج یوحنًا كان يمثل خروج إيليا في مرحلة معينة ويمكن أن يكون هذا الرسول من أمة أخرى، بل هو كذلك كما قال عيسى (ع): (لذلك أقول لكم إنَّ ملکوت الله ینزع منکم ویعطی لامة تعلم أثماره) ([72]).

بنابراین خروج فرستاده‌ای که امام مهدی(ع) و کسانی که با او هستند یعنی عیسی و ایلیا و خضر(ع) می‌فرستند، از عراق خواهد بود، و می‌توان به این معنی، خروج او را خروج عیسی(ع) دانست، همان گونه که خروج یوحنا در یک مرحله‌ی مشخص بیانگر خروج ایلیا بود و ممکن است این فرستاده از ملت دیگری باشد همانطور که عیسی(ع) می‌فرماید: «از این رو به شما می‌گوییم که ملکوت خداوند از شما گرفته می‌شود و به امّتی که به ثمره‌اش عمل می‌کند، عطا خواهد شد»([73]).

وقال عيسى (ع): (لذلك كونوا أنتم أيضًا مستعدين لأنّه في ساعة لا تظنون يأتي ابن الإنسان فمن هو العبد الأمين الحكيم الذي أقامه سيده على خدمه ليعطيهم الطعام (أي العلم والمعرفة والحكمة) في حينه طوبي لذلك العبد الذي إذا جاء سيده يجده يفعل هكذا) ([74]).

و عیسی(ع) فرمود: «پس شما نیز آماده باشید؛ زیرا در ساعتی که گمان نمی‌برید پسر انسان می‌آید. پس آن غلام امین دانا کیست که آقایش او را تعیین کرده است تا بر بنده‌هایش طعام (یا همان علم و معرفت و حکمت) دهد. در این حال خوشابه حال آن غلامی که چون آقایش آید او را در چنین کاری مشغول یابد»([75]).

فمن هو هذا العبد الأمين الحكيم؟ إلا أن يكون رسولاً من الإمام المهدي ومن عيسى وإيليا والخضر(ع).

این غلام امین دانا کیست؟ جز فرستاده‌ای از جانب امام مهدی، عیسی، ایلیا و خضر(ع)؟

وقال عیسی: (وأَمَّا الْآنَ فَأَنَا ماضِيُّ لِلَّذِي أَرْسَلْنِي وَلَيْسَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ يَسْأَلُنِي أَيْنَ تَمْضِيُّ وَلَكِنْ لَأْنِي قَلْتُ لَكُمْ هَذَا قَدْ مَلَّ الْحَزْنُ قُلُوبَكُمْ لَكِنْ أَقُولُ لَكُمُ الْحَقُّ إِنَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ أَنْ انطَلِقَ لَأَنَّهُ إِنْ لَمْ انطَلِقْ لَا يَأْتِيكُمُ الْمُعَزِّيُّ، وَلَكِنْ إِنْ ذَهَبَتْ أُرْسَلَةُ إِلَيْكُمْ وَمَتَى جَاءَ ذَاكَ يُبَكِّتُ الْعَالَمَ عَلَى خَطِيئَةِ وَعَلَى بَرِّ وَعَلَى دِينَوْنَةِ؛ أَمَّا عَلَى خَطِيئَةِ فَلَأَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ بِي؛ وَأَمَّا عَلَى بَرِّ فَلَأَنِي ذَاهِبٌ إِلَى أَبِي وَلَا تَرَوْنِي أَيْضًا؛ وَأَمَّا عَلَى دِينَوْنَةِ فَلَأَنِّي رَئِيسُ هَذَا الْعَالَمَ قَدْ دِينٌ) ([76]).

و عیسی(ع) فرمود: «۵ امّا الان نزد فرستندهی خود می‌روم و کسی از شما از من نپرسد به کجا می‌روی ۶ ولیکن چون این را به شما گفتم، دل شما از غم پُر شده است ۷ و من به شما راست می‌گویم که رفتن من برای شما بهتر است؛ زیرا اگر نروم تسلی‌دهنده نزد شما نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم ۸ و چون او آید، جهان را بر گناه و عدالت و داوری ملزم خواهد نمود ۹ اما بر گناه؛ زیرا آنها به من ایمان نمی‌آورند ۱۰ و اما بر عدالت، از آن سبب که نزد پدر خود می‌روم و دیگر مرا نخواهید دید ۱۱ و امّا بر داوری، از آن رو که بر رئیس این جهان حکم شده است» ([77]).

فمن هذا المُعَزِّي الذي يرسل؟ ومن هذا الذي يبكي العالم على خطاياهم وتذيبهم الأنبياء والرسل وقتلهم، وعلى تركهم حق الأنبياء ووصاياتهم، وعلى تضييعهم حظهم في القيامة الصغرى، وخذلانهم رئيس هذا العالم وهو الإمام المهدي (ع)، وقال عیسی (ع): (إِنَّ لِي- أَمْوَارَ كَثِيرَةً أَيْضًا لَا قُولُ لَكُمْ وَلَكُنْ لَا تَسْتَطِيُونَ أَنْ تَحْمِلُوا إِلَيْنَا، وَأَمَّا مَتَى جَاءَ ذَاكَ رُوحُ الْحَقِّ فَهُوَ يَرْشِدُكُمْ إِلَى جَمِيعِ الْحَقِّ لَأَنَّهُ لَا يَتَكَلَّمُ مِنْ نَفْسِهِ بِلَ كُلَّ مَا يَسْمَعُ يَتَكَلَّمُ بِهِ وَيَخْبُرُكُمْ بِأَمْوَارَ كَثِيرَةٍ ذَكَرَ يَمْجُدُنِي لَأَنَّهُ يَأْخُذُ مَمَالِي وَيَخْبُرُكُمْ) ([78]).

این تسلی دهنده که فرستاده می شود کیست؟ و این فردی که اهل جهان را به جهت گناهانشان و تکذیب انبیا و رسولان و قتل آنان و نپذیرفتن حقیقت انبیا و وصیّت‌هایشان و برای ضایع کردن بهره‌ی آنها در قیامت صغیری و بی‌حرمتی‌شان به رئیس این جهان یعنی امام مهدی(ع) سرزنش و توبیخ می‌کند، کیست؟ عیسی(ع) می‌فرماید: «۱۲ و بسیار چیزهای دیگر نیز دارم که به شما بگویم، ولی الان طاقت تحمل‌شان را ندارید ۱۳ ولی هنگامی که او یعنی روحِ راستی آید، شما را به جمیع راستی‌های خواهد کرد زیرا که از خود تکلم نمی‌کند بلکه فقط به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور بسیاری به شما خبر خواهد داد ۱۴ او مرا جلال خواهد داد زیرا آنچه از آنِ من است خواهد گرفت و به شما خبر خواهد داد» ([۷۹]).

وعن أبي عبد الله (ع)، قال: (العلم سبعة وعشرون حرفاً، فجميع ما جاءت به الرسل حرفان، فلم يعرف الناس حتى اليوم غير الحرفين، فإذا قام قائمنا أخرج الخمسة والعشرين حرفاً، فبئتها في الناس وضم إليها الحرفين، حتى يبئها سبعة وعشرين حرفاً) ([۸۰]).

از ابو عبد الله(ع) روایت شده است که فرمود: «علم بیست و هفت حرف دارد و همه‌ی آن چیزی که انبیا آورده‌اند دو حرف است، مردم تا امروز جز این دو حرف از علم چیزی نمی‌دانند. پس اگر قائم، ظهور کند بیست و پنج حرف دیگر علم را نیز خارج می‌کند و آن را بین مردم منتشر می‌کند و این دو حرف را نیز به آن می‌پیوندد تا بیست و هفت حرف علم بین مردم منشر شود» ([۸۱]).

وأظن ما تقدم وإن كان مختصراً يكفي لمن يطلب الحق والحقيقة، وإذا أردت المزيد ففي رؤيا يوحنا اللاهوتي الكثير لمن يطلب الحقيقة، لم أتعرض له للاختصار.

فکر می‌کنم توضیحاتی که دادم هر چند مختصر بود ولی برای کسی که طالب حق و حقیقت است کافی باشد. اگر توضیحات بیشتری خواستید در روایای یوحنا لاهوتی مطالب بسیاری برای کسی که طالب حقیقت است وجود دارد و من جهت اختصار از آوردن شان صرف نظر می‌کنم.

وأذرك أن اليهود لما بعث الله عيسى (ع) قالوا: (أ من الناصرة يخرج شيء صالح) ([82])، وقالوا: (فتش وانظر إنه لم يقمنبي من الجليل) ([83])، وقالوا: (وهل المسيح من الجليل يأتي أم يقل الكتاب إنه من نسل داود من بيت لحم القرية التي كان داود فيها يأتي المسيح) ([84]).

یادآور می‌شوم هنگامی که عیسی (ع) مبعوث شد، یهود گفتند: «آیا از ناصره چیز صالحی خارج می‌شود؟» ([85]) و گفتند: «تحقیق کنید و ببینید که هیچ پیغمبری از جلیل نبوده است» ([86]) و گفتند: «و آیا مسیح از جلیل می‌آید؟ آیا کتاب نگفت که او از نسل داود از بیت لحم است؟ مسیح از روستایی که داود در آن بوده است، می‌آید؟» ([87]).

وأخيراً نصحتي لكِ أن تتدبري هذه الكلمات ... في التوراة مكتوب: (توكل على بكل قلبك ولا تعتمد على فهمك في كل طريق. اعرفني وأنا أقوم سبيلك، ولا تحسب نفسك حكيمًا، أكرمني وأدب نفسك بقولي).

احمد الحسن

و در انتهای نصیحت من به شما این است که در این سخنان نیک بیندیشی.... در تورات آمده است: «با تمام قلبت به من توگل کن و به فهم و اندیشه‌ی خود اعتماد مکن. در همه‌ی راهها مرا بشناس و من راه را به تو نشان خواهم داد. خود را حکیم مپنداز، مرا گرامی بدار و خودت را با سخن من تأدیب نما».

احمد الحسن

- [42]- الدخان: 10 - 16.
- [43]- دخان: 10 تا 16.
- [44]- الإسراء: 15.
- [45]- إسراء: 15.
- [46]- عن زراة وحرمان ومحمد بن مسلم، عن أبي جعفر وأبي عبد الله (عليهما السلام) في قوله تعالى: "يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْقَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا" قال: (طلع الشمس من المغرب، وخروج الدابة، والدخان، والرجل يكون مصراً ولم يعمل على الإيمان ثم تجئ الآيات فلا ينفعه إيمانه) بحار الأنوار: ج 6 ص 312.
- وجاء في شرح إحقاق الحق: (في "الدخان" علي بن الحسين: هو دخان يجيء قبل القيمة يأخذ بأنفاس الكفار) شرح إحقاق الحق للسيد المرعشلي: ج 28 ص 98.
- [47]- الجمعة: 1 - 4.
- [48]- جمعه: 1 تا 4.
- [49]- يونس: 47.
- [50]- يونس: 47.
- [51]- تفسير العياشي: ص 119، بحار الأنوار: ج 24 ص 306.
- [52]- تفسير عياشي: ص 119 : بحار الانوار: ج 24 ص 306
- [53]- الأصحاح الخامس: 26 - 30.
- [54]- اصحاح پنجم: 30 تا 6.
- [55]- لقد وردت روایات فی فضل أصحاب القائم (ع)، منها ما رواه الصدوق عن أبي بصیر، قال: قال أبو عبد الله (ع): (ما كان قول لوط (ع) لقومه (لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ أَوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ) إلا تمنيا لقوة القائم (ع) ولا ذكر إلا شدة أصحابه، وإن الرجل منهم ليعطى قوة أربعين رجلاً، وإن قلبه لأشد من زبر الحديد، ولو مروا بجبال الحديد لقلعواها، ولا يكفون سيفهم حتى يرضي الله عز وجل) كمال الدين وتمام النعمة: ص 673.
- [56]- در مورد فضایل یاران قائم(ع) روایاتی وارد شده است؛ از جمله روایتی که صدوق از ابو بصیر نقل کرده است که گفت: ابو عبدالله(ع) فرمود: «این سخن لوط به قومش (کاش در برابر شما قدرتی می داشتم یا می توانستم به رکن شدید پناه ببرم)» نبود مگر آرزوی او بر داشتن نیروی قائم(ع) و ذکری بر شدت یاران او؛ هر مردی از ایشان نیروی چهل مرد را خواهد داشت، قلبش از زبرجد سختتر است، اگر بر کوههای آهن عبور کنند، ریشه کن شان کنند و شمشیرهای خود را بر زمین نگذارند تا خداوند عزوجل راضی شود» کمال الدين و تمام النعمة: ص 673.
- [57]- الأصحاح الحادي عشر: 10 - 1.
- [58]- اصحاح یازدهم: 10 تا 1.
- [59]- راجع: کمال الدين: ص 417، باب ما روی فی السيدة نرجس أم القائم (عليهما السلام).

- [60] - رجوع نمایید به کمال الدین: ص 417 باب «آنچه دربارهٔ سیده نرجس مادر قائم ع روایت شده است».
- [61] - راجع: إصدارات أنصار الإمام المهدی (ع)، فلقد بینوا فيها ما ذکرہ (ع).
- [62] - الأصحاح الثاني: 31 - 36.
- [63] - اصحاح دوم: 31 تا 36.
- [64] - سفر دانیال الأصحاح السابع.
- [65] - سفر دانیال اصحاح هفتم.
- [66] - راجع علامات الظهور التي ذكرها النبي (ص) وآلـ الطاهرين (ع) في مصادر المسلمين. وقد ذكر الكثير منها السيد أحمد الحسن (ع) في كتاب العجل: ج 2 فراجع.
- [67] - به علامت‌های ظهور که پیامبر ص و اهل بیت طاهر او(ع) در منابع مسلمانان مراجعته نمایید. سید احمد الحسن(ع) بسیاری از آنها را در کتاب فتنه‌ی گوشه‌الله جلد 2 توضیح داده‌اند.
- [68] - إنجيل متى الأصحاح السابع عشر.
- [69] - انجیل متی اصحاح هفدهم.
- [70] - الأصحاح الحادي عشر.
- [71] - اصحاح یازدهم.
- [72] - متی الأصحاح الحادي والعشرون.
- [73] - متی: اصحاح بیست و یکم.
- [74] - فی الأصحاح الرابع والعشرون.
- [75] - اصحاح بیست و یکم.
- [76] - إنجيل يوحنا الإصحاح السادس عشر.
- [77] - انجیل یوحننا اصحاح شانزدهم.
- [78] - إنجيل يوحنا الإصحاح السادس عشر.
- [79] - انجیل یوحننا اصحاح شانزدهم.
- [80] - مختصر بصائر الدرجات: ص 117، بحار الانوار: ج 52 ص 336.
- [81] - مختصر بصائر الدرجات: ص 117 : بحار الانوار: ج 52 ص 336.
- [82] - يوحنا الإصحاح الاول - آیة : 46.
- [83] - يوحنا الإصحاح السابع - آیة : 52.
- [84] - يوحنا الإصحاح السابع - آیة : 41 - 42.
- [85] - يوحنا اصحاح اول - آیه: 46.
- [86] - يوحنا اصحاح هفتم - آیه: 52.
- [87] - يوحنا اصحاح هفتم - آیه: 41 و 42.